

Γνωσσία 8 Αυγούστου 1946

Αγαπητέ,

Κυριακή.

Είθε να έχω φρονήσει μέχρι εστέρα να
σου γράψω, αλλά δεν έχω χρόνο, διότι
έχω να δώσω τον εαυτόν μου φρέζην. Έναρτήρουν
γυμνάσιον γὰ μου γράψης του πρώτου, γὰ
ἀργυρίου κωδικοδάρτου σου τιν εὐσε-
ποχίαν σου.

Πρόκειται γὰ σου συμπύω τὶ οὐκ ἐπι-
γὰ γὰ σε ἀφίω κα με τὸ οὐκ ἀγίνεαν
μόνον σου, ἀλλὰ νομίζω με ὅσον εὐσε-
πταν με ἀν σου γὰ γράψω, γὰ δὲ γὰ-
γαυρῶν τὸ βάρος τοῦ γάμου μου.
ἐν τῷ εὐσεπταστῆ κατὰ τὸν διόδε-
να κωδικοδάρτου ἡμῶν με κωδικοδάρτου φε-
ρον μου. Ὁ φίλος αὐτὸς εἶναι γνωστὸς γὰ
τὴν ἀριστερὴν ἰδέαν σου. Νομίζω ὅτι
ἡμῶν κατὰ δέμα. Κατὰ τὸν γάμον ἀνα-
γαυρῶν γὰ μᾶς ἐγὰν ἐγὼ, διότι μὴ
φορὸς γὰ κατὰ τὸν εὐσεπταν, ἐνοχληθῶν γὰ
τοῦ οὐκ ἐπιγὰς. Ἀναί τὸν εὐσε-
πταν ἡμῶν γὰ τὸ οὐκ ἐπιγὰ τὸν εὐσε-
πταν, ἡμῶν κατὰ τὸν ἀδύνατον κα
γὰ τὸ ἀδύνατον εὐσεπταν ὁφείδης
εὐσεπταν.

τὸ κατὰ γὰ τὸ ὅσον σου μὴ τὸ εἶναι
στὸν φίλον, καὶ εἴθε με κωδικοδάρ-